

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in septemana: DUMINEC'A.

PRETIULU ABONAMENTULUI.

Pentru Austró-Ungari'a:
Pe unu anu 5 fl.—er., pe $\frac{1}{2}$ anu 2 fl. 50 cr.
Pentru Romani'a si strainetate:
Pe unu anu 14 fr., pe jumetate anu 7 franci.

PRETIULU INSERTIUNILORU:

Pentru publicatiunile de trei ori ce contineu
cam 150 cuvinte 3 fl.; pana la 200 cuvinte 4 fl.;
si mai sus 5 fl. v. a.

Corespondentiele sè se adreseze Redactiunei
„BISERIC'A si SCÓL'A.”

Er banii de prenumeratiune la
TIPOGRAFI'A DIECESANA in ARAD.

Nr. 1475.

IOANU,

din indurarea lui Dumnedieu episcopu diecesanu alu
Aradului, Oradii-mari, lenopolei si alu Halmagiului, pre-
cum si alu partiloru adneseate din Banatulu-Timisianu.

Iubitului cleru si poporu, si iubitiloru deputati ai sino-
dului nostru eparchialu: daru si mila dela Dumnedieu
Tatalu si Domnulu nostru Isus Christosu!

Cu provocare la §§-i 89 si 90 din Statutulu
organicu, convocàmu Sinodulu nostru eparchialu ordi-
nariu alu diecesei Aradului, la biseric'a nostra cate-
drala de aici, pe Duminec'a Tomii, adeca pe 16/28.
Aprile a. c., la 9 óre diminétia, in care de dupa se-
versirea serviciului divinu, va urmá deschiderea Sino-
dului in sal'a Seminariului diecesanu.

Dupa cari invitandu pre toti domnii deputati si
astfelui si pre Tit. Domni'a Ta la siedintiele sinodali,
si impartasindu tuturoru binecuvantarea nostra archie-
rësca, am remasu

A r a d , 8/20. Aprile 1889.

Alu tuturoru

de tot binele voitoriu :

Ioanu Metianu, m. p.
Episcopulu Aradului.

In diu'a Inviiàrii Domnului.

Di de bucuria este diu'a inviiàrii Domnului pentru
intréga lumea crestina !

Trei sunt cu deosebire momentele, cari facu din
acésta di o serbatore a serbatoriloru.

Mil'a si indurarea lui Ddieu se aréta, si se des-
copere omenimei cadiute in peccate intr'o forma, cá
se-o pricépa, si se invetie a-si-o insusí.

Fiiulu lui Ddieu se supune vointii Tatalui seu,
si sufere pentru omenimea pecatosa mórtea crucii,
pentru cá se invieze intru marire; si

Ddieuul màririloru se róga Tatalui seu, cá „se

ierte“ celoru ce lu-palmuiescu si ocarescu „pentru ca
nu sciu ce facu.“

Patim'a omenésca se omóra prin mórtea Mantui-
toriului pre cruce.

Lumea vechia se inaugureza prin patim'a ome-
nésca, manifestata in neascultarea lui Adam in raiu
de glasulu Celui ce l'au ziditu; si se continua prin
omorulu lui Avel, pentru ca patim'a fratelui seu Cain
nu pote suferi, cá bunatatea fratelui seu se aiba trai-
nicia pre pamantu.

Lumea vechia se departeza tot mai multu de
Ddieu, cade in intunerecu, si continua a trai in peccate
si in faradelegi.

Indurarea lui Ddieu nu mai pote suferi, cá omu-
lulu, faptur'a cea mai alésa a lui Ddieu, se fia si
pre mai departe jertfa si victimă a patimelor si fa-
radelegiloru sale proprii.

Fiiulu lui Ddieu se cobora din inaltimea Ce-
riului, si Elu, „prin carele tóte s'au facut,“ ieà chi-
pulu robului, cá se invetie pre omu, se-lu lumineze,
si apoi prin mórtea S'a pre cruce se-lu slobozésca din
lantiurile robei pacatului, si se-lu faca mosineanu si
cetatiénu imperatiei lui Ddieu.

Omulu nu intielege acésta minune.

Si lupt'a luminei contra intunerecului, lupt'a
virtutii contra vitiului se continua si dupa Inviiarea
si dupa Inaltierea Domnului. Apostolii „sunt scosi
din sobóre,* batuti, ucisi cu petri, ferecati in lan-
tiuri, ucisi si reu chinuiti, pentru cá sè se plinesca
cuventulu Domnului, si pentru cá prin lupte grele si
prin multe siriole de sange sè se inaugureze pentru
eternitate imperati'a lui Ddieu pre pamantu.

Trecu secli, pana cand biseric'a lui Christos si-
face locu in lume, si este in stare a-se emancipá si
a-se organisá dupa cuventulu Domnului, pentru cá
Domnulu si legea Lui se pote stepaní pre omulu, ca-
diutu in peccate.

Au facut multe bunatati in lume legea Dom-
nului !

Facutu este omulu de Domnulu, că prin acésta viétia pamentésca sè se inaltie spre deseversire, spre perfectiune.

Este o cale lunga si grea calea omului spre perfectiune. Plina este de spini si greutăti acésta cale, precum preserata este cu multime de valuri, cu multime de ispite. Si omulu adesea sedusu este de a-aceste ispite, si prin ispite sedusu este adesea de a-cadé in pecate, ér prin pecate in nefericire.

Cu tóte acestea omenimea a inaintat multu prin crestinismu. Au inaintatu popóra mari, au inaintatu si popórele mici, cari s'au supusu in calea loru spre perfectiune stepaniei legii si vointiei Domnului.

Am inaintat si noi biseric'a si poporulu romanu, dupa ce ne-am potut emincipá de sclavia, si ne-am deschis u calea pentru o trainica inaintare prin biseric'a si legea Domnului.

Dar ómeni fiend, adese ori vom fi cadiendu in pecatulu de a-ne uitá, ca Domnulu este Acel'a, carele ne-a aperatu si scutitu de necazuri in timpuri grele, si Domnulu este Acel'a, carele ne-a sprijinitu in lucrarea si mersulu nostru spre perfectiune, dupa ce timpurile au devenit u mai bune.

Vom fi uitatu adesea, că se supunem vointi'a nostra vointiei Domnului, si sedusi de multimea valurilor ispitelor vom fi esitu de sub stepani'a acestei sânte vointie, vom fi cadiintu in pecate si prin pecate in nefericire.

Vom fi uitatu adesea, că detori suntem se iertam pre cei ce ne gresiescu none, si se-ne rugam pentru densii Domnului, că se-i ierte, pentru ca nu sciu ce facu.

Dar chiar acestea trei sunt momentele principale ale sântei Inviiàri. Si domnulu, Celu ce a suferit u pre cruce, cu noi petrece in tóte dilele vietii nostre, cu noi petrece si astadi in prazniculu santei Inviiàri, — si pre toti de o potriva ne chiama astadi in biseric'a s'a, se-ne inchinamu santei Sale Inviiàri, se iertam u totu pentru inviare, si unii pre altii se-ne imbratisiamu, si se dicem fratilor si celor ce ne urescu pre noi: „Christosu au inviatu,“ — patim'a si móretea nu mai are putere, pentru ca s'au sdrobitu si sfarimatu in faci'a luminii Inviiàri Domnului.

* * *

Di de bucurie este acést'a sânta si mare di !

Serbám intr'ens'a biruinti'a si triumfulu crestinatitii asupr'a intunerecului si a patimelor omenesci.

Ne-am apropiat u de Domnulu, pentru ca ne este deschisa calea, că se-lu cunoscemu, se-lu iubim, si se-lu avem in tóte dilele vietii nostre de povetiutoriu si sprijinitoriu.

Si multa trbuinția avem noi de acestu sprijinu alu Domnului.

Suntem o biserica si unu poporu, carele abia de câtiv'a ani am inceputu a-ne luptá, si a-ne poté luptá pentru o stare si sorte mai buna.

Fiendu la inceputul vietii nóstre, si incependum tot ceea ce am facutu, si am potut face pâna acum — asia dicându dela vat'r'a rece, multe nu ne voru fi succesu din cele incepute, asia, precum am fi dorit, se-ne succéda, pentru ca multe si mai mult decât multe : tóte ne-au lipsit.

Dar ori cum suntem noi in biserica si in scóla si in genere in viéti'a poporului nostru, unu lueru remane netagaduitu, — ne-am deprinsu binisioru, si ne-am cascigatu o buna practica si multa indemanare pentru a face binele pre terenulu vietii publice.

In timpulu celoru 20 de ani de viétia constitucionala bisericésca am inceputu deja a-ne face o buna scóla, in care se crescemu si se-ne întârimu pentru a poté lucrá cu sporu si succesu pre terenulu vietii publice.

Mai sunt inse, si vor mai fi fiindu inca multe de indreptat.

Dar serbatore a pacii este serbatorea Inviiàrii Celui ce ori unde s'a aretat u ómeniloru, — ii-a salutatu cu cuvintele : „pace vóne.“

Pacea t'a da-ne o nône Dómne, că se inveriam a Te cunóisce, si cunoscendu-Te si primindu-Te in sufletulu si inim'a nostra se potem continua firulu a-cestei Vieti iubindu si lucrându dupa poruncile si indreptările tale.

Sinodulu estraordinariu

al Eparchiei Caransebesiului pentru alegerea de Episcopu diecesanu convocatu pe Duminec'a a V-a din parsimi, adeca pe 26. Martie (7. Aprilie) 1889 la biseric'a catedrala din Caransebesiu, prin dispositiunea consistoriului eparchiala plenariu din 1. Martie a. c. Nr. 5 pl.

Siedinti'a I.

tienuta in 26. Martie (7. Aprilie) 1889.

La 7 óre in presér'a dilei deschiderei sinodului eparchialu, s'a tienutu priveghére in biseric'a catedrala din locu, éra Dumineca diminéti'a la 9 óre Escoletti'a S'a Inaltu Prea Santitulu Domnu Archiepiscopu si Metropolit Miron Romanul a oficiatu cu asistintia numerósa in biseric'a catedrala din locu cu hramulu s. Georgiu sant'a liturghie, apoi parastasu pentru odichn'a sufletului in Domnulu fericitului Episcopu diecesan Ioan Popa si in fine invocarea santului duch, la cari acte solemné au participatu deputati sinodului eparchialu.

Dupa terminarea servitiului divinu sinodulu la 12 $\frac{1}{2}$ óre esmitu din sinulu seu o deputatiune constatatore din deputati Ioanu Popoviciu si Ioanu Cocor'a din cler, éra dintre mirenii Georgeiu Ioanovici, Constantin Radulescu, I. M. Rosiu si Dimitrie Lintia la Inalt Prea Santi'a Sa Parintele Archiepiscopu si Metropolit Miron Romanul spre a-lu invitá la deschiderea si conducerea sinodului.

Deputatiunea esmisa re'ntorcendu-se reportéza, că Esceleti'a Sa a primitu cu placere invita'a si cu bucurie se va infatisiá in mijlocul sinodului.

Sosindu Esceleti'a Sa in sinodu intre urari de „se traésca“ occupa locul presidialu si cu inveirea sinodului provoca pe notarii sinodului ordinariu : Trifon Miclea si Ioanu Cioc'a din clerus apoi dintre mireni pe Ioanu Bartolomei, Ioanu Marcu si Simeon Popetiu, a-si ocupá locul loru la birou, designandu intr'un'a de notariu alu dilei pe deputatul Ioanu Marcu.

Dupa-ce la apelulu nominalu se constata, că sunt presenti 55 de deputati si anume : Adam Filip, Barboniu Nicolau, Bartolomei Ioan, Babesiu Vincentiu, Barzu Traianu, Brediceau Coriolanu, Brosteanu Petru, Budintianu Ioan, Cioc'a Teodoru, Cimponeriu Atanasius, Cocor'a Ioan, Curescu Ilie, Dragalin'a Patriciu, Gasparu Georgiu, Ghidiu Andreiu, Hatiegu Titu, Ionasiu Ioan, Ioanovici Georgiu, Ioanovici Alesandru, Lep'a Ioanu, Linti'a Dimitrie, Martinescu George, Marcu Ioan, Maran Ioan, Dr. Maniu Aureliu, Miclea Trifon, Mocioni Anteniu, Dr. Mocioni Alecsandru, Mocioni Zeno, Moldovan Simeon, Miulescu Paul, Must'a Filaretu, Nemoianu Vasilie, Nevoian Ioan, Novaeu Iulin, Dr. Olariu Iulin, Popetiu Simeon, Dr. Popovici George, Popovici George, Popovici Ioanu, protopresviter, Popovici Ioan notariu, Popovici Stefan, Popovici Dionisie, Popovici Mihai, Popovici Ioan capitanu, Radulescu Constantin, Rosiu Ioanu, Serbu Georgiu, Serbu Ilie, Simonescu Leontinu, Stiopon Petru, Stoic'a Isai'a, Tieran I. E., Tisu Petru, si Velovanu Stefanu, éra absenti ; Dr. Babesiu Emiliu, Crenianu Antoniu, Oprea Ioanu, Petricu Iulin si Spatariu Vladimiu si dupa-ce astfelui s'a constatatu capacitatea sinodului de a lua decisiuni valide, Inaltulu presidiu deschide sinodu prin cuventarea publicatu in nrulu trecutu alu acestei foi.

La cuventarea acésta primita cu viaa multiamita din partea sinodului deputatulu V. Babesiu respunde urmatórele :

Esceleti'a Vóstra si Veneratu Sinodu !

Eu credu, că incât privesce memori'a repausatului Archiereu Ioanu Popasu, pe carele l'am perduto, dupa cum s'a manifestatu la timpulu seu : meritele sale neperitóre si virtutile sale insesi il voru face nemuritoriu. Pentru noi este neaperatu de trebuintia, precum a binevoitu a accentua si Esceleti'a S'a, că se dàm spresiune profundei nostre dureri despre perderea adâncu simtita a decedatului Archiereu Ioanu Popasu. Facu deci propunerea, ca intrég'a cuventare a Esceletiei Sale sè se pretéca la protocolu, éra din partea Sinodului sè se ia conclusu, in care sè se exprime durerea nostra pentru marea perdere. Incât privesce sfaturile prea intielepte, care ni le-a datu Esceleti'a S'a, eu credu, că noi le vom sci apretiui si vom corespunde in tota privinti'a. Mai departe credu,

că este o datorintia a nostra, că se felicitam pe Esceleti'a S'a, pe carele astădi avem fericirea alu vedea in mijlocul nostru că conduceriu a-lu actului insemnatu de alegere, ce-lu vom sevirs'i si asia î-i dicem cu totii, că bunulu Ddieu se-lu tienă la multi ani. (Se traésca.)

Sinodulu in urm'a acestei proponeri decide, că parintescile cuvinte ale Esceletiei Sale adresate sinodului sè se introduca din cuventu in cuventu la protocolu, esprimându intr'un'a sinodulu cea mai adéna durere pentru perderea Prea Sântiei Sale a bineMERITATULUI Episcopu diecesanu Ioanu Popasu, a cărui memoria se va păstră din generatiune in generatiune.

Presentându-se raportulu Consistoriului diecesanu plenariu ddto 24. Martie a. c. Nr. 12 plen. despre incetarea din viétia a in Domnulu adormitului Episcopu desamintit u si despre dispositiunile luate de cătra Consistoriu in urm'a acestei triste intemplări, acestu raportu cetindu-se sè alatura sub A la protocolu si asupr'a lui sinodulu ia următoriulu conclusu : Acele parti ale raportului care se referu la mórtea in Domnulu repausatului Episcopu, la administrarea provisoria a diecesei si la dispositiunile luate pentru convocarea sinodului eparchialu electoralu presentu, se iau la cunoșcintia, éra celealte parti, ce privesc inventarea averii remase si a fondului instructu mobilu, se deriva procsimului sinodu eparchialu ordinariu spre competenta afacere.

Mai departe presentându-se actele referitore la alegerile supletorii de deputati pentru sinodulu eparchiclu si anume a căte unui deputatu preotescu in cercurile vacante Brebulu si Zgribescu, apoi a căte unui deputatu mirénu in cercurile Boesciamontaana, Jebeliu, Fizesiu, precum si acelorui doué mandate din cerculu Ghiladu, sinodulu le preda comisiunei verificátore constatatóre din deputati Andreiu Ghidiu, Leontinu Simonescu si Ioanu Bartolomei spre censurare si raportare.

Inaltulu presidiu comunica, că deputatulu Iuliu Petric, fiindu infirmu, prin telegramu cere concediu pentru durat'a acestui sinodu. Asemenea si deputatulu Ioanu Oprea tot din caus'a morbului cere concediu pentru durat'a acestui sinodu.

Sinodulu acórdă conchediile cerute.

Ne mai fiindu alte obiecte de pertractatu, la intrebarea Inaltului Presidiu, sinodulu decide tienerea siedintiei procsime pe adi la 7 ore sér'a in sal'a comunității de avere, punendu la ordinea dilei raportulu comisiunei verificátore si astfelui Inaltulu Presidiu ridică siedinti'a.

Miron Romanulu, m. p.
Archiep. si Metrop.

Ioanu Marcu, m. p.
deputatu si notariulu dilei.

Siedinti'a II.

tienuta la 26. Martie, 1889. la 7 ore sér'a.

Presedinte : Esceleti'a S'a Parintele Archiepiscopu si Metropolitu Mironu Romanulu. Notariulu dilei : Trifonu Miclea.

Protocolul siedintiei prime se cletesce si se autentica.

Considerându, că e la ordinea dilei raportul comisiunei verificătoare, Inaltulu Presidiu declară, că deoarece verificarea se intempla cu validitate si pentru sinodulu ordinariu si că deputatii acum alesi, nu sunt alesi numai pentru sinodulu de acum esteordinariu electoralu, ci pentru periodulu inca nedecursu alu periodului ordinariu, nu se simte indreptătita a presidiá sinodulu la pertraptarea verificării alegerilor supletorii si poftesce sinodulu a-si dà consențientulu, că verificarea să se faca sub presidiulu ordinariu.

Cu consențientulu sinodului Pré cuviosia S'a Parintele Protosincel Filaretu Musta ocupându scaunul presidialu, comisiunea verificătoare prin raportulu ei Leontinu Simonescu propune, ér sinodulu verifică pe Dr. Iuliu Olariu, deputatu preotiesc alesu in cerculu Zgribesci si pe deputatii mireni Dr. Aureliu Maniu, alesu in cerculu Oravitia-montana pe Traianu Barzu si Dr. Emilu Babesiu alesi in cerculu Ghiladu, apoi pe Coriolanu Bredicianu alesu in cerculu Jebeliu.

Cu privire la alegerea lui Ioan Popoviciu in cerculu Fizesiu, considerându, că a intrat protestu, pentru că alesulu s'ar fi folositu de mijloce nemorale amesuratu propunerii comisiunei verificătoare, sinodulu ordinéza cercetare prin consistoriulu diecesanu, si tiene verificarea in suspensu.

Fiind alegerea lui Ioanu Nemoianu in cerculu Boesi'a-montana atacata cu 2 proteste din motivulu, că fratele alesului s'ar fi tolositu de mijloce corumpătoare, comisiunea propune a se ordiná cercetare si a se tinea verificarea in suspensu. Declarându alesulu Ioanu Nemoianu, că abdice de mandatu, sinodulu primisce abdicarea, ordinéza inse a se efectuá cercetarea din oficiu, resp. a se derivá caus'a consistoriului diecesanu spre competenta pertraptare.

Dupa aceea reocupându presidiulu Inaltu P. S. S'a Parintele Metropolitu Miron Romanulu, sinodulu decide, că siedinti'a procsima pentru alegerea Archireului să se tienă mâne la 10. ore antemeridiane in biseric'a catedrala.

Siedinti'a se incheie.

Miron Romanulu, m. p.
Archiep. si Metrop.

Trifonu Miclea, m. p.
notariulu dilei.

Siedintia III-a

tienuta la 27. Martie (8. Aprilie) 1889.

Presedinte : Inaltu Pré Sânti'a S'a Parintele Archiepiscopu si Metropolitu Mironu Romanulu
Notariu : Ioanu Marcu.

Inaltulu Presidiu deschide siedinti'a la 10 ore a. m. si designează de notariu alu dilei pe deputatul Ioanu Marcu.

Protocolul siedintiei a II-a se cletesce si se declară de verificatu.

Urmându la ordinea dilei insusi actulu alegerei de episcopu, Inaltu Prea Sântia S'a P. Metropolitu la cererea mai multor deputati suspinde siedinti'a pe 15 minute pentru combinatiunile necesarii.

Redeschidiendu-se siedinti'a la propunerea deputatului sinodalu Dlu Constantin Radulescu se alegu de barbati de incredere pentru scrutinarea voturilor deputatii Michailu Popovici si Dr. Aureliu Maniu, cari î-si ocupă loculu lor la mas'a presidiala.

Dupa acestea se păsiesce la alegere si la apelul nominalu predau siedulele de votare in mâna presidiului următorii deputati : Adam Filip, Barboniu Nicolau, Bartolomei Ioan, Babesiu Vincentiu, Dr. Babesiu Emiliu, Barzu Traianu, Brediceanu Coriolanu, Brosteanu Petru, Budintianu Ioanu, Ciococa Teodoru, Cimponeriu Atanasiu, Cocora Ioanu, Carescu Ilie, Dragalina Patriciu, Gasparu George, Ghidu Andrei, Hatiegua Titu, Ionasiu Ioanu, Ioanoviciu Georgiu, Ioanoviciu Alecsandru, Lepa Ioanu, Lintia Dimitrie, Marinescu Georgiu, Marcu Ioanu, Maranu Ioanu, Dr. Maniu Aurelu, Miclea Trifonu, Mocsnyi Antoniu, Dr. Mocsnyi Alecsandru, Mocsnyi Zeno, Moldovanu Simeonu, Miulescu Pavelu, Musta Filaretu, Nemoianu Vasile, Novacu Iuliu, Dr. Olariu Iuliu, Popetiu Simeonu, Dr. Popoviciu Georgiu, Popoviciu George, Popoviciu Ioanu protopresviteru, Popoviciu Stefanu, Popoviciu Ioanu capitaniu, Popoviciu Dionisie, Popoviciu Michailu, Popoviciu Ioanu fost notariu, Radulescu Constantin, Rosiu Ioanu, Szerbu George, Sîrbu Ilie, Simonescu Leontinu, Stioponu Petru, Stoica Isaia, Tiranu I. E., Tisu Petru si Vélovanu Stefanu, preste tot 55. deputati presenti, fiindu absenti 4. deputati si anume : Creineanu Antoniu, Oprea Ioanu, Petricu Iuliu si Vladimira Spătaru, ér unu mandatu este vacantu.

Dupa ce au votat membrii sinodali Inaltulu Presidiu impreuna cu cei 2 barbati de incredere numera siedulele de votare, luând un'a câte un'a din urn'a, in care s'a fostu pusu, si punându-le in alt'a noua, ce a statu gât'a pe mas'a presidiala, constata, ca numerulu siedulelor corespunde pe deplin cu numerulu de 55 alu deputatilor presenti, carii au votat.

Dupa acestea Inaltulu Presidiu in vederea tuturor deputatilor si a barbatilor de incredere rediea din urna pe rîndu siedulele si cletesce in audiul tuturor a numele scrise in ele, ér notarii sinodului insémna in list'a de scrutiniu voturile date si in urma incheiandu-se scrutinul, Inaltulu Presidiu publica sinodului urmatoriulu resultatul scrutinului :

Pentru Archimandritulu si Vicariulu archiepiscopescu din Sibiu Nicolau Popea, s'au dat 52 de voturi, ér pentru Protosincelulu episcopescu din Arad Iosif Goldisiu 3 voturi si in urmare Inaltulu Presidiu declară intre entuziasme aclamari pe Archimandritulu si Vicariulu archiepiscopescu Nicolaq Popea de Episcopu alesu alu diecesei gr. or. române a Caransebesului, avându acestu actu electoralu a-se inaintă preasântitului Sinodu episcopescu spre pertractarea canonica si subscernere Maiestatii Sale pentru prea inalt'a intarire,

Totdeodata Escenteli'a Sa esprima cea mai adencu semtita sincera multiamita a s'a pentru bun'a intielegere, ce au domnita in acestu Sinodu electoralu.

In privint'a diurnelor si a viaticelor deputatiloru sinodali Sinodulu iá urmatoriulu conclusu.

Fiecarui deputatu fost presentu la acestu Sinodu, compete diurna pe 2 dile à 3 fl., ér spesele de calatorie li se vor rebonificá dupa modalitatea si in sumele statorite in sinódele anterioare ordinare, spre care scopu peste tot se receru 1194 fl. 79 cr., si cu executarea acestui conclusu este insarcinat Consistoriul diecesanu.

Terminându-se aceste agende a-le Sinodului episcopal electoralu estraordinariu, la propunerea deputatului Michailu Popoviciu autenticarea protocolului siedintiei presente se concrede unei comisiuni statare din toti acei deputati, carii se vor afla la 4 ore dupa amédi in Caransebesiu si Inaltulu Presidiu invita pe toti acesti deputati la terminulu amintitul in resiedinti'a episcopescu.

Protopresviterulu Ioanu Popoviciu prin cuvinte bine alese si adencu simtite multiamesce Escenteli'a Sale Inaltu Prea Sântitulu Domnu Archeepiscopu si Metropolitu Miron Romanulu pentru intielegere si bunatatea, cu carea a condusu si a terminat spre bucuria si inaintarea bisericei nôstre acestu actu prea insemnat rugând pre Atotputintele Dumnedieu că se-lu sustieni multi ani fericiti.

Escenteli'a Sa Prea Sântitulu Domnu Archeepiscopu si Metropolitu prin cuvinte adeveratu, parintesci dà expresiune bucuriei sale putêndu constata, că principiile cele salutarie depuse in statutulu organicu le vede mereu desvoltându-se in favorulu bisericei si credinciosilor ei; — se bucura mai departe vediendu interesulu celu viu manifestatu de membrii Sinodului si fratiesc'a buna intielegere, ce a domnitu sub intregu decursulu sinodului, multiamindu in numele bisericei sinodului episcopal pentru acésta buna intielegere pastrata si cu acésta ocasiune, declară acestu Sinodu episcopal estraordinariu electoralu de incheiatu.

Comisiunea autenticatore provediuta sub decisulu de mai sus constatatore din urmatorii deputati sinodali: Vincentiu Babesiu, Michail Popoviciu, Dr. George Popoviciu, Ilie Curescu, Dr. Iuliu Olariu, Isai'a

Stoic'a, Ioanu Popoviciu, Stefanu Velovannu, George Martinescu, Dr. Aureliu Maniu, Coriolanu Brediceanu, I. E. Tieranu, Paulu Miulescu, Andrei Ghidiu, Dionisie Popoviciu, Traianu Barzu, Filaretu Must'a, Simionu Moldovanu, Petru Brosteanu, Leontinu Simonescu, Ioanu Bartolomeiu si Ioanu Marcu adunându-se adi la 4 ore in resiedinti'a episcopescu sub presidiulu Escenteli'e Sale P. Metropolitu a cettu si autenticatul acestu protocolu alu siedintie ultime.

Caransebesiu, in 27. Martie (8. Aprilie) 1889.

Miron Romanulu, m. p.

Archiepiscopu si Metropolitu.

Barbat de incredere:

Michail Popoviciu, m. p. Dr. Aureliu Maniu, m. p.

Din partea notariatului:

Ioan Bartolomeiu, m. p.

notariulu generalu.

Ioan Marcu, m. p.

deputatu si notariulu dile.

Epistolele parochului betranu.

III.

Precum bine scii, iubite nepôte, sum cuprinsu eu slujb'a bisericesca in aceste sante dile. Nu voiесci inse, că se trecemu, daca ne va ajutá Ddieu, preste serbatorile santoii inviări, — fara că se-ti dorescu serbatori fericite, si ani multi si fericiti Diale si Dvóstra tuturor fratiilor preoti mai teneri.

Ei si parintele pop'a Michaiu, si cei de o vîrsta cu noi, scie Ddieu, de câte ori vom mai ajunge, se mai dicemu „Christosu au inviatu.“ Ale nôstre s'au cam trecuta acum, si a venit röndulu grentâtiloru si sarciniloru pre umerii Dvóstra. Dorim inse noi toti preotii cei betrani, că dilele, ce va voi Ddieu, se-le mai petrecemu pre pamentu, se-le petrecemu in pace, si mangaiati in inim'a nôstra, ca Dvóstra preotii cei teneri lucrati mai multu si mai cu sporiu, de cum am potut noi preotii betrani la inaintarea sfintei nôstre biserici dreptmaritorie si la ridicarea neamului nostru romanescu.

Si Ddieu se ve ajute, se-le poteti face töte bine.

Că se nu uita, ti-scriu, iubite nepôte, ca la noi asia este datin'a din betrani, ca ómenii, dar mai cu seama femeile, aducu in diu'a de Pasci oue rosii la sant'a biserica. Crasniculu meu Filip are mare bucuria de lucrulu acest'a, pentru ca eu, de cand slujim laolalta, totdéun'a asia am avutu datin'a, că se-i dau si densului dieciuiéla, si se-i facu parte din töte pri-nosele, pre cari le aducu ómenii la sant'a biserica. Apoi crasniculu Filip este si vrednicu, se fia imparatesitu de acést'a, pentru că este sérghitoriu in slujb'a lui, — tiene sant'a biserica curata si grijita, — si-i este tare de indemana si la cantare si in santulu altariu.

Lasandu pre Filipu se ajunga, si se petréca in pace si sanatosu sfintele serbatori, — se-ti scriu a-

eum, ca fratii preoti din părțile noastre toti se pre-gatescu se mărga pre Sambata in septeman'a lumi-nata la adunarea generala a fondului preotiescū; ér invetiatorii pre diu'a de Joi in septeman'a luminata la adunarea generala a reunin̄ei.

Si preotii si invetiatorii ne bucurămu multu de aceste admnāri, pentru ca invetiāmu, si potem invetiā multu unii dela altii in aceste adunāri.

Invetiatoriul mieu lucrēza acum de multu la o disertatie pentru adunarea generala a invetiatorilor. Nu sciu despre ce va fi voindu se vorbēsa, pentru ca nu mi-a spus, dar dau cu socotēl'a din cele ce l'am auditu vorbindu cu parintele Terentie, ca vrea se diserteze despre „esercitie intui-tive,” in care de altcum este tare mare maiestru.

Parintele Terentie inca si-bate acum de multu capulu cu cev'a. Lu-vedu adeca de multu tot cufundat in ganduri, si mie mi-place fōte multu, cand vedu pre ómenii teneri gandindu si sfarimandu-si capulu, cá se planuiésca, cum se-si pōrte slujb'a mai bine. Gandescu, ca si densulu voiesce se diserteze despre vre-unu obiectu frumosu si interesant din viēt'a pastorală in adunarea generala a preotimei, cá se potem invetiā câte cev'a dela densulu si noi preotii cei mai betrani. Eu nu sum in stare de a tiené astfelii de disertatii, pentru că pre vremea mea nu se pomenea de astfelii de adunāri, cum se tienu astadi.

De aceea am gandit se-ti scriu in acēsta epistola cev'a despre portarea preotului cu creditiosii, seau cum diceti Dvōstra cei teneri, despre tactul pastoralu.

Mi-aducu aminte bine, ca pre vremea, cand eram mai teneru, eram si eu cá toti ómenii teneri, scii eam asi'a, gandeam, ca, câte paseri sbōra, tōte sunt de mancare. Nu pré-mi placea se stau multa vreme de vorba cu creditiosii mei. Li-ascultām, si nu-ii pré asciultām, cand veneau la mine cu câte o plansore. Dar m'am lovit pentru acēsta sminta a mea cu capulu de multi pareti; si dela o vreme am inceputu a schimbá fōia, si acum vedu, ca este bine asia.

Poporul nostru este unu poporu cu o fire minunata. Elu ascépta, cá preotulu seu se-i fla de tōte, se-i fia invetiatoriu si povetitoriu in tōte lucrurile si necazurile sale. Asia daca are cu cinev'a vre o neplacere, daca are pre cinev'a morbosu in casa, daca are vre o paguba in economia, cu unu cuventu poporul nostru in tōte necazurile sale alérga sè se planga, si se céra sfatu la preotulu seu. Si n'asi voi se vorbescu intr'unu ceasu reu, dar pana acum multe iemita lui Ddieu mi-a ajutat se indrepeze multe, cu rabdare si cu bunavointia.

In lucrulu acest'a intieptiunea pastorală consta mai cu seama intr'aceea: ca daca-ti intra vre unu creditiosu in casa, cá sè se planga de un'a, seau de alt'a, — se-lu primesci cu bunavointia, si se-lu asciulti cu placere, cá se-si spuna omulu necazulu, pentru carele ti-a venit la casa, si apoi se-lu puni la

cale, cum vei vedé, si vei crede ca este mai bine. Cand vedi, ca intre ómeni sunt nentielegeri, din cari se potu nasce judecăti si procese, se cauti se-ii impaci, si nici cum se nu-ii lasi se ajunga, sè se ju-dece unulu cu altulu, pentru ca eu am bagat de seama, ca nici unu feliu de judecata nu este buna pentru ómenii nōstri. Iudecătile se pōrta cu multe cheltuieli, ér preotulu nu face bine se lase pre ómeni, cá se-si faca cheltuiili zadarnice, si se-si pōrda dilele de lueru si de cascigu, umblând pre la usile domnilor. Cand au creditiosii vre unu morbosu in casa, preotulu face bine, dar i-este si detorinti'a pastorală, cá se mărga se mangaia pre celu bolnavu, si se-lu intaréscă in crediti'a, ca Ddieu, carele i-a trimesu morbulu i-va ajutá, cá sè se insanatosieze, apoi in astfelii de intemplări se-le dea si câte unu sfatu bunu, si anume se prescria bolnavului o dieta, si se sfatuiesca pre casnicii morbosului, cá se chiame doftoru si altele.

Cand se intembla ómeniloru câte o paguba, — preotulu se mărga se-ii mangaia, si daca pōte, se-ii si ajute cu ceea ce va poté si altele.

Se vedi, iubite nepôte, ca eu am bagat de seama, ca preotulu de multe ori pōte ajutá creditiosiloru cu sfatulu seu in astfelii de intemplări multu mai multu, decât prin predici lungi si grele de intielesu, tienute in sant'a biserică.

De aceea eu cand predici in sant'a biserică de regula me silescu se vorbescu mai pre scurtu, dar cu atât vorbescu mai multu cu poporenii mei, cand au câte unu necasu, seau cand au in cas'a loru si câte o bucuria.

Si desi „nu me voi laudá, decât numai intru nepotintiele mele,” — totusi gandescu, ca nu voi avé pe catu inaintea lui Ddieu, — daca dau de asta data lauda lui Ddieu, ca prin preot'a mea am cascigatu ceu mai mare avere, am cascigat *iubirea si increderea creditiosilōru mei*.

Acēsta avere vi-o dorescu eu Dvōstra tuturor preotiloru mai teneri si fratiloru invetiatori de santele serbatori ale inviārii Domnului !

Se traiti toti, ani multi fericiți, si Ddieu se-ve ajute, se poteti luerá toti mai multu, de cât am potut luerá noi preotii mai betrani !

Din viēt'a economica a poporului nostru.

XII.

Ni-se face noue, româniloru, adese ori imputarea, că nu lucrămu multu, nu lucrămu de ajunsu, si mai cu seama ca nu suntem la lucru cu destula rōnduiéla si nu suntem destulu de punctuali.

Va fi drépta, seau nu va fi drépta acēsta imputare nu este de lipsa se-o spunemu noi, pentru ca respunsulu nimeritu la acēsta intrebare de regula pentru sene si-lu pōte dā numai omulu, pre carele lu-privesce.

Unu lucru inse remane netagaduitu, si anume : poporulu nostru a traitu veacuri multe in iobagia. Cá iobagiul plugariulu romanu lucră, dar altii mancau, si traiau dupa lucrul maniloru lui, ér o astfeliu de situatiune nu produce in nimenea voia, ci instreinare dela lucru. Si daca din acésta instreinare dela lucru se va mai fi vediendu si afandu si astadi pre ici, pre colo, la plugariulu remanu : atunci acést'a este remasa din timpurile de trista aducere aminte ale iobagiei secularie ; ér relele remase asupr'a plugariului din acele timpuri au lasatu fara vin'a nostra grele rane in corpulu nostru.

Cu tóte acestea *placerea de lucru, ordinea si punctualitatea la lucru* sunt imprejurări, asupr'a căror'a scol'a trebue se fia cu deosebita priveghiere.

In privinti'a acést'a regul'a generala este, că cine lucrează multu, casciga multu ; cine este cu destula rânduieala la lucru, acel'a nu se ostenesce nici odata, ér cine este punctualu in lucrurile sale, le face tóte mai bine si mai cu inlesnire, decât celu ce nu le face la timpu.

Timpulu, când au sè se seversiesc lucrurile economice de regula sta in strensa legatura cu anotimpurile. Si in punctul acesta natur'a insa-si dictéaza omului ce se lucreze, si când se lucreze.

Este faptu inse, că lucrulu, daca nu-lu faci la vreme, si-lu intardii, nu-lu mai poti face asia, precum l'ai fi facutu atunci, când i-a fostu vremea. Seceratulu grâului de exemplu in părțile nôstre nu se pôte amană, deorece de multe ori o singura di pôte schimbá resultatulu. Grâulu, daca remane neseceratul pre holda mai multu decât ce-i este dat'a a remané, usioru se pôte intemplá se pérda din calitate, — sean se vina unu ventu, si se-lu scuture, si astfeliu se se pérda si din cantitate.

In privinti'a ordinei, cum sè se lucre pamentulu, plugariulu nostru si-are datinile sale si timpulu staveritu din betrani. Dar timpulu acesta in anii din urma s'a aretatul fôrte adesea, ca nu se mai potrivesc, precum se potrivea mai nainte. Pre de o parte pamentulu plugariloru nostri a seracitul, pre de alt'a se pare, ca si clim'a in părțile nôstre a inceputu deja binisoru a se schimbá. Astadi nu mai seamana unu cu anu, — si se semte deja, ca intregu sistemul de economia in părțile nôstre trebue se tréca prin o schimbare radicala.

In Ungari'a si Banatu productulu principalu era odinióra grâulu. Din grâu, si respective din pretiulu pretiulu grâului si-acoperea plugariulu tóte sarcinile. Astadi numai este asi'a. Astadi pretiulu grâului nu mai este suficientu, din motivulu, ca in parte mare grâulu nostru a perduto pietiele streine, unde suntem concurati de Americ'a si de Indi'a. Pre lângă grâu deci trebue se-fim cu grije, cá se mai crescemu si vite cornute, cai si porci.

Dar vitele in anulu din urma au scadiutu in pretiul, si devenisera fôrte ieftine. Acésta scadere inse

a fost o scadere numai transitoria si in anulu acest'a deja a inceputu a cresce de nou pretiulu vitelor, ér caii si porcii se platescu cât de bine.

In privinti'a economiei de vite la plugariulu nostru este o sminta mare imprejurarea, ca plugariulu nostru nu in totu loculu pune destulu pondu, cá se aiba vite de soiu bunu, de rasa nobila. Apoi iérn'a nu este cu destula grije, sau n'are de unde se-le dea nutrementul de ajunsu, si nu le grijesc destulu de bine ; si in crescerea vitelor plugariulu nostru se lasa pre multu pre ierb'a din islazu. Acést'a in anii ploiosi, când este ierba de ajunsu, succede, ér când anii sunt secetosi, nu succede.

De aceea dicem, ca daca voimu se cultivâmu, si se avem in adeveru folosu din economi'a vitelor, atunci trebue se deprindem pre fîtoriulu plugariu de când se afla pre bancele scolei, cu idei'a, ca vit'a, es o tienemu, si o crescem in ocolulu nostru, numai atunci ne aduce folosulu, pre carele lu-asceptam dela dens'a, daca o grijim, si-i dâmu ceea ce-i trebuesce ; ér pentru că se-i potem dâ ceea ce i-trebuesce trebue se semanâmu ierburi : trifoiu rosiu, lucerna, mazariche, si napi de zacharu sau sfecle.

Crescerea cailorul pretinde apoi si mai multa grije, decât a vitelor cornute. Cu tóte acestea s'a constatat pre deplin in unele comune din comitattele Torontalu, Timisiu, Arad si Cianadu, ca plugarii nostri potu se-si faca unu insemnata venitul din crescerea cailorul. Avem in aceste comitate o seama de plugari, cari mai in fiecare anu vendu câte o pareche de cai teneri, crescuti de densii, cu sume insemnate.

Iu comitatulu Aradului in multe comune se pune o deosebita grije pre crescerea si ingrasarea porclorul, — si acestu ramu de economia aduce multu venitul.

Este adeverat apoi, ca nici unulu nici altulu din aceste ramuri de economia nu succedu totdeun'a ; dar cand nu succede unulu, succede altulu, si plugariul, carele se occupa de tóte, are totdeun'a ce se vinda, si daca nu-i succede cu unulu, i-succede cu celalaltu, si nici odata nu vine in perplexitate de bani.

Vorb'a este deci, numai, că se imprimâmu prin scola fîtoriului plugariu tendenti'a de a-se ocupâ cu tóte, cá astfeliu avendu mai multe isvôre de venitul, se aiba cascigu de ajunsu, cá se-si pôta suporta tóte sarcinile si greutatile vietii.

Convocare.

Adunarea generala a asociatiunei nationale aradane pentru cultur'a poporului romanu, in virtutea §-lui 10 din Statute, cu acést'a se convoca din partea directiunei sale pe 29/17. Aprilie 1889 nainte ameadi la 10 ore in localitatea seminariului gr. or. romana in Aradu.

*Ioanu Belesiu, m. p.
directore primariu.*

*Dr. Traianu Puticiu, m. p.
secretariul directiunei.*

D i v e r s e .

* **Consistoriulu eparchialu aradanu** este conchiamatu in siedintia plenaria pre Vineri in septembar'a luminata la 10 ore inainte de amédi.

* **Adunarea generala a fondului prezescu aradanu** este conchiamata pre Sambata in septembar'a luminata in sal'a consistoriului aradanu.

* **Anunciu literariu.** In tipografi'a diecesana din Aradu a aparutu : „Cursu practicu despre cultivarea pomilor si a fragarilor“ lucratu dupa a lui Paulu Gönczy pentru invetiatori si privati de Ioanu Popu Reteganulu invetiatoriu. Unu frumosu volumu din 138 pagine octavu mare cu figuri intercalate in textu si consta numai 30 cr. v. a. Se poate procurá dela tipografi'a diecesana din Aradu si dela töte librariile.

* **Avis** catra dd. membri ai reuniunei generale a invetiatorilor romani gr. or. din dieces'a Aradului : Biletele de caletorie cu pretiu moderat s'au speditu Vinerea trecuta. Ni-pare reu că nu potemu satisface tuturor, de ore-ce directiunea căilor ferate ale statului nu ni-a incuiatuitu cererea. Arad, 19/4 n. 1889. Comite tulu.

* **Abdicere.** Dlu Georgiu Dogariu, proprietariu in Aradu a abdisu de functiunea de presiedinte alu institutului de creditu si economii „Victori'a“ din Arad, ér dlu Grigorius Ventler, advocat in Arad a abdisu de functiunea de membru in directiunea numitului institutu.

* **Societatea de lectura** a tenerimei dela seminariulu diecesanu din Arad aranjéza in sear'a de 16/28. Aprile a. c. o siedintia publica cu urmatóri'a programa :

1. „Sè se umple gurile nostra“ de I. Vorobchievici, esecutatu de corulu vocalu sub conducerea Dlui prof. N. Chicin. — 2. „Cuvéntu de deschidere“ rostitu de v.-pres. Iuliu Iorgovici, teol. c. III. — 3. „Saltu ardelenescu“ de I. Muresianu, esecutatu de corulu instrumentalu sub cond. Dlui prof. N. Chicin. — 4. „Unu devotamentu familiei Hurmuzachi“ poesie de A. Muresianu, — decl. de Al. Popovici, teol. cl. II. — 5. „Serenada“ de K. Karasz, — coru vocalu. — 6. „Despre capitulu“ disertatiune de Virginu Ursu Negru, teol. c. III. — 7. „Ce te legeni codrule“ de I. Vorobchievici, — coru vocalu. — 8. „Echou seminarialu“ de N. Chicin, — coru instrumentalu. — 9. „Hodj'a Murad Pasi'a“ poesie de V. Alecsandri, — decl. de Aur. Givulescu, teol. c. I. — 10. „Doina“ de Gr. Ventur'a, — coru vocalu. — 11. „Fulgeru si tresnetu“ de I. Ivanovici — coru instrumentalu. — 12. „Lume lume“ de I. Muresianu, — coru vocalu. — 13. „Souvenir, Atacul Grivitiei“ de I. Vollmar, — cor. instr.

* **Multiamita publica.** Zelosulu crestinu din Ciab'a, Moise Gurzeu, a daruitu sfintei biserici de aici 2 rapizi noue, a renovat 4 rapizi si un'a cruce, — a daruitu 7 stichare pentru prunci, töte in pretiu de 100 fl. v. a. — prin care a ridicat splendoreea bisericei. — Pentru acést'a faptă nobila, in numele bisericei nostra, mi tienu de datorintia, că si pre acést'a cale se-i esprimu zelosulni crestinu Moise Gurzeu, cea mai adanca multiamita, — rogându pre Ddieu, ca se-i lungésca firul vietii, si se-i resplatésca insutitu si inimii jertfa adusa pre altariulu Domnului. — Ciab'a, la 6/18. Apriliu 1889. — Victor Popoviciu, preotu.

* **Deschiderea espozitiunei universale din Parisu.** Dupa cum anuntia diarele din Parisu, deschiderea espozitiunei se va face in diu'a de 6. Maiu la 2 ore p. m. cu care ocasiune presiedintele espozitiunei va rosti cuventulu da deschidere in sal'a cea mare cu cupola a edificiului centralu alu espozitiunei. Parisulu va fi decorat

in diu'a acést'a cu standarde nationale. Tacs'a intrările la espozitia, in câmpulu lui Marte, va fi de trei franci. Sér'a va fi mare conductu de tortie, care va incunjurá Câmpulu lui Marte si calea „Avenue de Suffren.“ La conductu vor lua parte in mare tienuta 300 de costudi ai espozitiunei. Cea mai pretiose parte a espozitiiei o va forma despartimentul giuvaerelor, alu căror'a pretiu se socotesce in 40 milioane franci. Intr'o cutia separată de sticla va fi espusu unulu dintre cele mai mari si mai curate diamante ale lumii, alu căruia pretiu e de siese milioane franci. In despartimentul giuvaerelor se voru afila de două ori mai multi custodi ca in alte parti si pe lângă ast'a si mai multi politisti vecchi si pensionati vor circulá printre publicu imbrăcati in haine civile pentru a veghiá asup'a privitorilor suspecti.

* **Chevreul Nestorulu invetiatorilor.** In sepiemana trecuta a murit in Parisu celu mai betranu dintr-o invetiatu, renumitul chimic francesu Chevreul in etate de 103 ani. La 31. Augustu 1886, Chevreul si-a serbatu jubileul de 100 de ani, etate pe care fórte rari invetiatori sunt fericiti s'o ajunga. Se dice despre Chevreul că in tota vieti'a s'a n'a beutu vinu seu alte benturi spiritoase. Numai la jubileul seu de 100 de ani a facutu exceptiune si a gustat dintr'unu paharu de siampane. Astăt la jubileul seu, căt si la morțea s'a tota lumea culta a datu expresiune simpatielor sale pentru acestu insemnatu chemistu, alu căruia nume a fost pronuntiatu cu respectu de mai multe generatiuni.

Chevreul s'a născutu la 31. Augustu 1786; a fostu deci martoru la töte evenimentele acestui secolu, alu căruia sfîrsitul se serbează acum. Ultimile sale visite, ultimile sale gânduri au fostu indreptate spre minunatele lucrări ale Exposițiunei universale. Vedeau intrensele triumfulu si óre-cum apoteos'a tuturor artelor pacei, căror'a inchinase întrăga sa vietă, ale caror progrese le urmase pasu cu pasu. In 1824, când fu numitul la manufactur'a Gobeliniilor, a gasit ualea care l'a condus la insemnatele descoperiri, care vor face amintirea sa neperitóre.

Acést'a cale o urmă fara a se abate, adaogându, metodicu, descoperire la descoperire si lungimea extraordinara a vietii sale ii permise se le urmeze fórte departe déca se poate dice că se merge departe intr'o cale infinita.

Chevreul a fost 59 de ani profesorul de chimie aplicatul la Museulu de istoria naturala, si 63 de ani membru alu Academiei de sciintie.

Chevreul că invetiatu apartinea scólei analitice. Chimia organica ii datorește tota teoria corporilor grase, teorie asia de bogata, incăt se poate dice, că Chevreul este parintele intregei industrii contemporane. Elu a datu teoria adeverata a saponificatiunei, demonstrându, că unu corp grăsu tratat print'nu accidu seu print'r'o baza se descompune in accidu grăsu si in glicerina.

Prim'a aplicatiune industriala a acestui principiu este inventiunea luminarei de stearina, a carui autoru este Chevreul, care a imbogatit pe tota lumea, afara de Chevreul insusi, care n'a câștigat din acést'a decât unu premiu de 12.000 de franci datu de Academia.

Lucrarile sale asupra corporilor grase i-lu conduseră la studiul productelor destilatiunei carbunelui si lui se datorește unu mare numeru din acele vopseli chimice cu colori stralucitoré; a mai facutu si clasificarea colorilor si nuantelor loru si a descoperit teoria colorilor complimentare. Dér ceea ce este mai curiosu e, că Chevreul, omul celu mai pacinicus, a favorisat, fara voi'a sa, fabricare celor mai grăsnice materii de distructiune, dinamit'a si nitro-glicerina.